

Leiðbeining til lærarar

Danskt

4-6. flokksstig

1. august 2023

Krøvini til lærugreinina danskt eru ásett í námsætlanini í donskum 3-A og í stöðisnámsætlanini. Í hesi leiðbeiningini eru frágreiðingar um nøkur av hesum settu krøvum. Sitat úr galdandi námsætlanum eru markað við skákskrift.

Tilhoyrandi skjøl

- Námsætlan – danskt 3-A
- Stöðisnámsætlan
- Leistur – eftirmeting og afturboðan

Tímatal

Undirvísingin á 4., 5. og 6. flokksstigi fevnir vanliga um fyra undirvísingartímar um vikuna øll trý árin.

Innihaldsyvirlit

1. Kjarnaæki.....	3
1.1. Talaða málið.....	3
1.2. Skrivaða málið.....	4
1.3. Málkunnleiki	4
2. Fөрleikar	4
2.1. Faklig fөрleikamál	4
2.2. Stөðisfөрleikar	7
2.2.1. Lesing	7
2.2.2. Skrivning.....	8
2.2.3. Munnligt samskifti.....	8
2.2.4. Kt-fөрleikar og talgildisbúgving	9
3. Eftirmeting og afturboðan.....	9

1. Kjarnaøki

Lærugreinin danskt hefur trý ymisk kjarnaøki, ið eru tey somu frá lægsta til hægsta stig. Økini umskarast og virka fyri ein stóran part saman í undirvísingini.

- Talaða málið
- Skrivaða málið
- Málkunnleiki

Danskt 3-A

Av tí at økini umskarast og virka saman, er tað av stórum týdningi, at næmingarnir hoyra danska málið so nógv sum gjørligt. Tað gevur lættari atgongd til tað skrivaða málið, tí næmingarnir gjøgnum tað talaða og hoyrda málið fáa eina fatan av, hvussu bókstavir og orð ljóða og stavast. Um næmingarnir sjálvir samskifta á donskum, eru fortreytirnar fyri betri málkunnleika til staðar.

1.1. Talaða málið

Kjarnaøkið talaða málið snýr seg um at tosa, at lurta og at rannsaka talaða danska málið. At samskifta væl og skiljandi og at duga at lurta eru avgerandi sosialir og mentanarligir førleikar. Støðan, samskipt verður í, skapar karm um samskiptisháttin. Undirvísingin skal tí fevna um ymisk munnlig og margháttað tekstsløg, sum hvørt á sín hátt skulu styrkja fatanina av ymsum munnligum samskiptisháttum og av leiklutum teirra samskiptandi.

Danskt 3-A

Fortreytin fyri, at talaða danska málið verður ein natúrligur partur av undirvísingini í donskum, er, at danskt verður brúkt sum samskiptismál í flokkinum. Lærarin eigur at tosa danskt, og hann/hon eigur somuleiðis at eggja næmingunum at tosa danskt eftir førimumi. Fyri at fáa næmingarnar at taka virknan lut í munnliga partinum av undirvísingini í donskum hefur tað týdning at skapa eitt trygt undirvísingarumhvørvi, har næmingarnir hava álit á hvørjum øðrum og dirvi til at royna seg á donskum. Tað er gagnligt at hava móguleika at gera sær nógvar og fjølbroyttar samskiptisroyndir í smærri og skiftandi bólum, ið kunnu geva næmingunum áræði at taka virknan í samskiptinum sum heild.

Tá ið næmingarnir læra at brúka ymsar samskiptissnildir, er minni vandi fyri, at samskiptið slitnar, og tí kunnu næmingarnir áhaldandi menna samskiptisførleikar sínar á donskum. Undirvísingin eigur at skapa fortreyt fyri, at næmingarnir at fáa hópín av samskiptisroyndum innan fjølbroytt evni.

Tá ið lærarin sjálvur nýtir danskt sum samskiptismál, er hann/hon málslig fyrimynd fyri næmingarnar og kann tilvitað brúka hetta fyri at økja um orðfeingið, læra um setningsbygnað, høvuðsorðaflokkar og betra um framburðin. Hetta sama er galdandi, tá sangir verða sungnir, lisið verður fyri næmingunum, ella filmar verða sýndir. Tá gera næmingarnir sær royndir við at hoyra og brúka talaða málið. Sangir og filmar kunnu væl vera á svenskum ella norskum, og lunnar kunnu sostatt verða lagdir undir fortreytir fyri eisini at læra hesi talumál at kenna.

1.2. Skrivaða málið

Kjarnaækið skrivaða málið snýr seg um at lesa og skriva danskt. At lesa og skriva eru javnskipaðar læritilgongdir, har næmingarnir menna skriviførleikan við at lesa og lesiførleikan við at skriva. Hugur næminganna at lesa og skriva skal stimbrast og somuleiðis tilvitan teirra um lesi- og skrivitilgongdina. Undirvísingin skal fevna um eitt fjølbroytt úrval av ymiskum fagur- og yrkisbókmentaligum tekstsløgum, herimillum eisini margháttaðum tekstsløgum.

Danskt 3-A

At ognar sær danska skrivaða málið snýr seg bæði um at lesa og skriva danskt, og skrivning eigur at vera sjálvsagdur táttur í lesitilgongdini. Næmingarnir skulu haldast til at lesa fjølbroyttar og viðkomandi tekstir á støðugt hækkandi torleikastigi, tó altíð hósandi til støðið, tey eru á í lesimeningini. At næmingarnir verða hildnir til at brúka hugflog og skapanarevni í samband við at skapa ognar tekstir eigur at vera sameindur táttur í undirvísingin. Næmingarnir eiga eisini at fáa móguleika at gera sær royndir við donskum sum sambindingarliði til onnur norðurlendsk mál, og tískil er umráðandi, at tey eisini gera sær royndir við at hoyra og lesa svenskt og norskt, um enn vavið av hesum er væl minni enn av donskum tekstum.

1.3. Málkunnleiki

Kjarnaækið málkunnleiki fevnir um danska mállæru og málnýtslu. Næmingarnir fáa innlit í danska málið sum skipan og um leiklutin hjá donskum í føroyskum og norðurlendskum samanhangi. Undirvísingin skal fevna um grundleggjandi mállæru á støðugt hækkandi torleikastigi, málnýtslu og norðurlenska málfelagsskapin.

Danskt 3-A

Málkunnleiki er viðkomandi, tá ið næmingar skulu læra at tosa, lesa og skriva danskt. Næmingarnir eiga á hesum flokksstigi at verða stuðlaðir í at nema sær kunnleika um at flokka orðini, bendingarsnið í mest brúktu orðaflokkunum og at seta punktum og gera reglubrot. Kunnleikin, ið nomin verður, hevur til endamáls at geva næmingunum amboð til at samskifta á donskum, bæði á skrift og í talu.

2. Førleikar

2.1. Faklig førleikamál

Fakligu førleikamálini á 6. flokksstigi eru leiðbeinandi og orðað sum væntanir fyri fakligu úrtøkuna, sum stinnastu næmingarnir hava ognar sær eftir 6. flokksstigi. Eins og kjarnaøkini umskarast ymsu fakligu førleikamálini, og í flestu førum verður arbeitt við fleiri førleikamálum samstundis.

- at nýta danska málið sum samskiftismál í flokkinum

Danskt 3-A

Tað er í autentiska samskiftinum, at næmingarnir fáa móguleika at gera sær tilgitingar um málið. Við afturboðan um tilgitingina, fáa tey at vita, um tilgitingin var røtt, ella um tey skulu royna eina nýggja tilgiting fyri at kunna eydnast við at koma fram við boðskapinum. Tað er sostatt í samskiftinum, at

næmingarnir bæði samskifta um eitt innihald, men eisini læra um formin (mállæruna). Afturboðanin í samskiftinum gevur teimum ábending um, hvörjum tøvur er á at arbeiða víðari við. Feilir vitna ofta um, at næmingarnir eru í ferð við at læra eitthvørt, tað veri seg eitt bendingarsnið ella annað. Ávegismálið vitnar um, at næmingarnir eru í gongd við at læra, og skal viðurkennast sum tað.

- *at nýta ymiskar samskiftissnildir, ið stuðla máltøku*

Danskt 3-A

Fyri áhaldandi at stuðla næmingunum í at menna samskiftisfærleikarnar er umráðandi, at samskiftissnildirnar verða nýttar sum sameindur tóttur í undirvísingini. Hetta, so tað ikki verður avmarkað til eitt hugtak, ið næmingarnir bert læra *um*, men at tey uppliva, at hetta er eitt amboð, ið verður brúkt virkið.

- *at lurta virkin, seta greinandi spurningar og luttaka í kjaki*

Danskt 3-A

Amboðini, ið næmingarnir hava lært at brúka, skulu brúkast ítøkiliga. Næmingarnir hava tørv á at kenna hv-orð og at brúka hesi, tá tey luttaka í kjaki. Í kjakinum (samskiftinum) er tað sameindur tóttur, at næmingarnir lurta virknir og brúkar tað, ið tey hoyra.

- *at lesa við hóskandi ferð og skilja tað lisna*

Danskt 3-A

Tá lisið verður, verður dentur lagdur á rættan framburð og innliving. Lesiferðin er í sjálvum sær ikki av størsta týðningi, men heldur funktiúnin, ið lesiferðin hevur. Umráðandi er, at lærarin áhaldandi stuðlar næmingunum í at lesa tekstir, sum geva nøktandi avbjóðingar, so torleikastigið stóðugt hækkar, og lesiførleikin mennist.

- *at nýta ymiskar lesihættir til ymisk endamál, t.d. snar-, nær- og punktlesing*

Danskt 3-A

Næmingarnir skulu gerast tilvitaðir um, at tað eru ymiskir lesihættir. Tey skulu somuleiðis fáa høvi at royna ymsu hættirnar og læra um funktiúnirnar, sum ymsu hættirnar umboða. Snarlesing verður eitt nú brúkt, tá næmingarnir skulu lesa tekstin skjótt og leysliga læra tekstin at kenna. Punktlesing verður brúkt, tá tey skulu leita eftir ávísari vitan í einum teksti. Tá næmingarnir nærlesa, verður allur teksturin lísín frá byrjan til enda.

- *at lesa, skilja og greina ymisk tekstsløg, herímillum eisini margháttað tekstsløg*
- *at nýta grundleggjandi bókmентаfrøðilig hugtøk*

Danskt 3-A

Tá næmingarnir skulu í gongd við at læra um at greina og tulka fagur- og yrkisbókmentalig tekstsløg, verður dentur lagdur á at skapa tilvitsku um tær ymsku tilgongdirnar, sum greiningin og tulkingin umboða hvør sær. Yvirskipað er galdandi, at farið verður frá tí ítøkiliga til tað úrtøkiliga, tá vit greina og tulka. Tá næmingarnir skulu greina, skulu tey skilja tekstin sundur við at gera sær eygleiðingar um ítøkilig viðurskifti, sum eitt nú stað, persónar, bygnað o.s.fr.. Tá teksturin skal tulkast, verður tikið samanum við atlitum at, hvat tann eintaki næmingurin heintar úr tí lisna.

Margháttaðir tekstir kunnu í stuttum lýsast sum samansettir tekstir. Hesir tekstir eru settir saman av ymiskum tekstlutum ella ymiskum háttum at samskifta ein boðskap, eitt nú orðum, ljóðum, myndum o.s.fr. Ymsu tekstlutirnir ella hættirnir verða nevndir modalitetir. Hvør modalitetur hevur sín fyrimun og sína avmarking. Tilvitað nýtsla av ymiskum modalitetum kann styrkja um, hvussu ein tekstur verður samskiftur. Eitt nú kann ein yrking, ið verður sungin, skapa huglag og nema kenslur, ið bera innihaldið fram og gera hetta livandi á ein hátt, sum lesingin ikki kann.

Um frymlar verða nýttir til at greina og tulka ymsu tekstsløgini, er sera umráðandi, at mátin at brúka frymlarnar verður greitt tilskilaður. Frymlarnir skulu hugsast sum amboð og ikki sum leistur, ið skal brúkast frá enda til annan til hvønn tekst. Tekstir eru ymiskir, og leggjast skal eftir at brúka frymlarnar, so tilgongdin hóskar til ávísar tekstin.

- *at samanbera tekstir og knýta teir til egna tilveru og egnar upplivingar*

Danskt 3-A

Næmingarnir eru allir ymiskir og lesa tekstir við ymiskum fortreytum, ið eru grundaðar á tær royndir, sum tey hava gjørt sær sum menniskju. Eitt, ið á ein serligan hátt ger ein tekst livandi og viðkomandi, er, tá ein upplivir at kunna spegla sær í persónum ella umstøðum, ið verða lýst í tekstinum. At samskifta um hesi kann sostatt beinleiðis vera við til at stimbra góðan lesihug.

- *at skriva samanhangandi og fjølbroytt hóskandi til tekstslogið*

Danskt 3-A

Ymsu tekstsløgini lúka ymsar treytir fyri samskifti. Ein greið skilmarkan av tekstsløgunum kann vera hent *stilladsering*, ið bæði tryggjar fakligt støði og samstundis boðar um, at málið er, at næmingarnir skulu skal eydnast.

- *at skapa eina samanhangandi frásøgn við at seta saman t.d. orð, ljóð og mynd*

Danskt 3-A

Ein margháttaður tekstur samskiftir boðskap sín á ymiskar hættir, eitt nú við at seta ljóð, mynd og orð saman. Tá næmingarnir royna seg við hesum, er hetta við til at menna tilvitan teirra um tekstslogið og um, hvussu hesir tekstir samskifta. Hesar royndir stuðla støðugt menning av fortreytum til viðgerð av margháttaðum tekstum.

- *orðaflokkar og skilir, hvørja funktiún ymisk orð hava í einum setningi*

Danskt 3-A

Næmingunum tørvar fyrst at læra, hvørjir orðaflokkar eru, og síðan hvørjar funktiúnir teir ymisku flokkarnir hava. Á henda hátt læra tey, hvørji amboð eru, og eisini hvussu hesi amboð kunnu brúkast til skrivlig avrik.

- at benda navnorð, sagnorð og lýsingarorð
- at seta punktum, komma og gera reglubrot

Danskt 3-A

Næmingarnir skulu gerast tilvitaðir um, hvørjar funktiúnir stavsetingarreglur, bendingarsnið og teknseting hava, og hvussu hesi eru við til at skapa meining í tekstinum.

- at leita og finna bókmentir á bókasavni og í leitigrunnum

Danskt 3-A

Næmingarnir nýta gjøgnum hesar royndir ta vitan, sum tey hava um hesi tekstsløg, og mennast samstundis eisini viðvíkjandi at gerast sjálvstøðug á hesum øki.

- at meta um keldur

Danskt 3-A

At meta um keldur snýr seg um at setta røttu spurningarnar um keldurnar fyri at kunna meta um trúvirði teirra. Við at ognar sær hesar førleikar læra næmingarnir kritiskt at taka støðu til vitan.

- at nýta orðabøkur og handbøkur sum hjálparamboð

Danskt 3-A

At læra at nýta orða- og handbøkur stuðlar næmingunum í sjálvstøðugt at leita sær vitan, tá tey hava brúk fyri henni. Hetta leggur eisini lunnar undir víðkaða leiting á hægri flokksstigi.

- at vísa kunnleika um norskt og svenskt mál í talu.

Danskt 3-A

Vit hava málsligt, mentanarligt og søguligt tilknýti til Svøríkis og Noregs og tosa um ein norðurlendskan samleika. Næmingarnir skulu tískil hoyra og skilja tilfar á hesum málum.

2.2. Støðisførleikar

2.2.1. Lesing

At lesa er ein fjøltáttað fatanarlig og málslig tilgongd, sum krevur, at lesararnir avkoda og síðan tulka tekstin við støði í vitanini, sum tey hava frammanundan.

Næmingarnir skulu læra at avkoda, skilja og tulka tekst í øllum sínum ymisleika. Góð lesiundirvísing hevur til endamáls at menna og stimbra lesfæri næminganna í ymsum tekstsløgum í øllum lærugreinum. Víðkaða teksthugtakið fevnir, umframt um orð, tekn og bókstavir, eisini um aðrar tekstlutir, sum næmingarnir skulu læra at týða, so sum myndir, livandi myndir og ljóð.

Støðisnámsætlan

Næmingarnir hava ymiskar fortreytir, tá ið tað kemur til lesiførleika, kunnleika um og royndir við donskum, og tí kann ein stór spjaðing vera. Fyri at menna lesiførleikan í donskum mugu næmingarnir eisini hava móguleika at lesa tekstir, sum eru hóskaði avbjóðandi til støði hjá hvørjum einstøkum.

Danskt letur upp fyri hópini av nýggjum lesiupplivingum, og tískil kunnu nógvir næmingar uppliva økta lesigleði við at fáa atgongd til eitt nýtt fremmandamál. Summir næmingar gleða seg at lesa

nýggjar og øðrvísi bókur, og aðrir hava fragd av at endurlesa yndisbøkurnar á øðrum máli. Hinvegin stríðast summir næmingar við lesingina frammanundan, og tað at skula læra at lesa eitt mál afturat, kann ørkymla. Øllum hesum má lesiundirvísingin í donskum eisini rúma og taka hædd fyri.

Hjá fleiri er danskt ikki ein sjálvsagdur partur av gerandisdegnum, og summir næmingar hoyra og brúka bara danskt sum samskiftismál í skúlanum. Tí kann tað at lesa fyri næmingunum og at hyggja at filmum vera við til at økja munandi um orðfeingið, sum hevur stóra ávirkan á lesifatanina.

Íblástur og stilladsering kunnu kveikja motivatióin til at lesa, og kann hetta stimbra næmingarnar í gongdini á hesum flokksstiginum, har torleikastigið hækkar, og næmingarnir bæði ger sær royndir við ymiskum lesiháttum og ymiskum tekstsløgum.

2.2.2. Skrivning

Førleikin at skriva snýr seg um at greiða frá og samskifta skrivliga. Dentur verður lagdur á at seta orð á hugsanir, evni og kenslur, umframt at menna hugskot og viðgera ymisk viðurskifti skrivliga í øllum lærugreinum. Førleikarnir at lesa og skriva eru sínámillum treytaðir, og fortreytin fyri at skriva ein tekst er, at næmingarnir hava neyðuga orðfeingið og skilja orð og hugtøk og seta hesi í rætt høpi. Skrivitilgongdin stuðlar undir fatanina og at skipa tankar og hugskot.

Støðisnámsættlan

Næmingarnir hava førleikar, vitan um og royndir við at skriva og orða seg á føroyskum, ið er grundarlag teirra at byggja víðari á í gongdini við at skriva alsamt meira á donskum.

Arbeitt verður á støðugt hækkandi torleikastigi í mállæru og rættsskriving og samvirkanini millum snið, innihald og ættlan við einum teksti. Myndir, teknisøgur, lýsingar, filmar, leikir, netsíður, sang-, tíðinda og heimildartekstir teljast millum tekstsløgini, ið hóskað kunnu nýtast á hesum flokksstiginum.

2.2.3. Munnligt samskifti

Munnligt samskifti snýr seg um at tosa, bera fram, skifta orð um, samrøða, grundgeva og lurta. Munnliga samskiftið skal stimbrast og mennast í øllum lærugreinum. Munnligt samskifti skapar samband við onnur og er týðandi liður í at menna persónligar, mentanarligar og sosialar førleikar.

Støðisnámsættlan

Frá at kunna orða seg lætt og flótandi á móðurmálinum uppliva fleiri næmingar, at tað er trupult at skula orða seg á einum nýggjum fremmandamáli. Undirvísingarhvørvið í flokkinum hevur í tí sambandi so ómetaliga stóran týdning. Tað hevur tí alstóran týdning, undirvísingarumhvørvið verður raðfest, eitt nú í samskifti um, hvussu tað kann kennast at samskifta á einum nýggjum fremmandamáli, ein ikki kennir seg heima í. Tað er sera umráðandi, at lærarin gongur á odda og brúkar danskt sum samskiftismál í flokkinum, og at hann/hon væntar, at næmingarnir somuleiðis samskifta á donskum eftir førimuni. Fyri at samskiftið ikki skal slitna, er tað hent at duga nakrar samskiftissnildir, sum kunnu hjálpa samrøðuni á glið. Undirvísingin má leggja upp til, at næmingarnir fáa nógva venjing í at samskifta í smærri bólkum við floksfelagarnar. Hetta gevur øllum næmingum tær neyðugu royndirnar – og vónandi áræði – at samskifta á donskum í størri høpi, so tey kunnu geva sítt íkast og mennast málsliga, persónliga og sosialt.

Danska málið skal umframt at vera samskiftismál í flokkinum, eisini nýtast ítøkilig í eitt nú bólkaarbeiði og framløgum.

2.2.4. Kt-førleikar og talgildisbúgving

Kt-førleikar og talgildisbúgving snúgva seg bæði um førleikar at brúka ítøkilig, viðkomandi kt-amboð og at skilja amboðini, og í hvørjum samanhangi tey skynsamt kunnu nýtast. Eisini snúgva kt-førleikar og talgildisbúgving seg um atferð á talgildum miðlum og keldukritiska viðgerð av talgildum tilfari. Endamálið er at búgva næmingarnar til at vera virknar, sjálvstøðugar, kritiskar og fólkaræðisligar borgarar í einum talgildum samfelag.

Støðisnámsætlan

Í skúlahøpi er umráðandi, at næmingarnir ogna sær eina kritiska og tilvitaða tilgongd til kt sum amboð. Á henda hátt verða lunnar lagdir undir at gagnnýta kt sum skilagott og hent amboð, har næmingarnir eru tilvitaðir um ábyrgdina, ið er tongd at kt-nýtslu. Kt-borin undirvísing skal sjálvsagt, eins og onnur undirvísing, verða væl skipað, fyrireikað og hava eitt tilvitað endamál.

Úrval og vav av donskum talgildum tilfari er umfatandi og fjølbroytt, og tískil kann danskt geva næmingunum atgongd til eitt størri margfeldi innan læritilfar, eitt nú til hópini av talgildum læripallum.

3. Eftirmeting og afturboðan

Aðalmálið við allari undirvísing í øllum skúlaverkinum er, at allir næmingar áhaldandi læra og mennast, og tí eru reglulig eftirmeting og afturboðan um úrtøku og menning næminganna sameindur partur av allari undirvísing í øllum lærugreinum og á øllum stigum í skúlaverkinum.

Í hesum sambandi er tað týðningarmikið, at skúlaverkið strembar eftir at skapa eitt trygt og mennandi undirvísingarumhvørvi, har undirvísingin er fjøltáttað og væl skipað við dygdargóðum fakligum innihaldi og háttaløgum. Harumframt er tað týðningarmikið, at undirvísingin hevur ítøkilig mál, so næmingarnir vita, hvat uppgáurnar fevna um, og hvat væntað verður av teimum.

Eftirmeting av úrtøkuni gevur bara meining, um hon verður fylgd upp av ítøkiligari afturboðan, sum tekur saman um núverandi støðu, heildarúrtøku og menning næminganna. Lærararnir skulu tí hava innlit í úrtøku, arbeiðslag og ídni hjá næmingunum í læritilgongdini.

Afturboðanin til næmingarnar skal leggja dent á næsta stig í tilgongdini og undirvísingina frameftir. Fyri næmingarnar snýr tað seg um, hvussu tey kunnu menna úrtøku og hegni, umframt hvussu tey kunnu tillaga ella móguliga bøta um arbeiðslag og avrik. Fyri lærararnar snýr afturboðan seg um at tillaga undirvísingina við støði í vitan um næmingaúrtøku, undirvísingargongdir, háttaløg o.a.

Eftirmetingin skal saman við afturboðan leggja áherðslu á læri- og menningartilgongdina heldur enn á sjálvt úrslitið. Endamálið er at eggja og stuðla næmingunum í áhaldandi at vilja læra og menna fakligu, persónligu og sosialu fortreytirnar.

Støðisnámsætlan

Til at stuðla áhaldandi menning, virknari luttøku og fakligari úrtøku skulu næmingarnir javnan fáa afturboðan og leiðbeining í sínum arbeiði.

Regluliga eftirmetingin er sameindur partur av undirvísingini og er, saman við ítøkiligari afturboðan til næmingarnar, kjarnin í eini dygdargóðari eftirmetingarskipan. Eftirmetingin skal tryggja lærarum innlit og vitan í fakligu úrtøkuna og heildarmenningina hjá einstaka næminginum og flokkinum og vera didaktiska grundarlagið undir møguligum tillagingum. Eftirmetingin skal somuleiðis vera grundarlag undir regluligu afturboðanini til næmingarnar og foreldrini.

Skilagott er at eftirmeta saman við næmingunum, bæði einsæris og í flokkinum. Týdningarmikið er, at tey kenna seg trygg og hoyrd og fáa høvi at umrøða ymisk ivamál ella avbjóðingar, sum tey hava í læritilgongdini ella í samstarvinum í flokkinum ella við lærarar. Upplagt er eisini javnan at vísa næmingunum á fakligu førleikamálini og støðisførleikarnar, so tey vita, hvat væntað verður av teimum.

Afturboðanin til næmingarnar skal leggja áherðslu á næsta stig í tilgongdini og stuðla næmingunum í undirvísingini og fjølbroyttu menningini frameftir. Tað er eisini týdningarmikið, at næmingarnir fáa leiðbeining um tað, sum er viðkomandi fyri skúlagongdina frameftir, bæði viðvíkjandi arbeiðslagi og luttøku í undirvísingini og viðurskiftunum við aðrar næmingar.

Afturboðanin eigur at vera jalig, skilt á tann hátt, at dentur í afturboðanini verður lagdur á læri- og menningartilgongdina, so tey varðveita hugin og treysti at læra og taka virknan lut í undirvísingini. Afturboðanin kann vera munnlig ella skrivlig. Víst verður til leiðbeinandi skjalið ”Leistur – eftirmeting og afturboðan”, sum lærarar kunnu styðja seg til.